

De terugkeer van Dr. Johan Picardt
(1600–1670)

Mensche, bowet 't aerdtryck

Kom naderbij, gij zwevende gestalte,
neem weer verblijf op 't Coevorder Kasteel . . . .
véélzijdig brein van Faustiaans gehalte,
schérp intellect . . . . universeel.

O wóón weer in de Ridderzale.
waar gij eens. gezeten aan de haard
aan Coeverns Raad, 't volk altemale
Uw wetenschappen hebt verklaard.

Aan de andre kant der grens geboren
in Bentheim, waar de rotsen zijn . . . .
hebt gij de Lantschap Drenth' verkoren,
doch steeds de grens als gréns „verneint”!

Van reuzen, die voor u bestónden
en leefden op de Drentse grond
in 't hunebed het spoor hérvonden -
Nóg dansen witte wieven rond

en zingen in hun nevelreien
uw lof . . . . ó Picardt, doctor die
juristerij en medicijnen
studeerde - én filosofie.

En dan nog Pastor . . . . lándontginner
en dichter van gespierde taal,
't volk had u geerne als magister.
uw woorden klonken door deez' zaal . . . .

maar bóvenal historieschrijver:
„Annales Drenthiae” - wonder boek . . . .
op Ganzemarkt, vól goede ijver
is de „Picardtclub” naar U op zoek . . . .

als béntgenoten . . . . erfgenamen
van ál wat eenmaal is geweest . . . .
érflaters van de eigen daden,
zoeken wij Picardt naar de geest.

roel reyntjes.